

A mezőgazdák Eldorádója.

A Hamburger Echo című szocialista lap fönti címen cikkkel közöl a magyar agráriusokról, amelyet azzal a megjegyzéssel közlünk, hogy a hamburgi német lap nem mindenről informálódott alaposan és hitelesen.

Ez a véres háború, mely kezdete óta annyira ráfekszik minden társadalmi osztályra és oly sok nélkülözést ró főképp a szegény néposztályokra, Magyarországot a mindenkor kedvezményezett agráriusokra nézve valóságos Eldoráddá tette.

Már a háború kitörésekor az amugyis magas gabonaárak annyira emelkedtek, ahogyan azt a legmerészebb agrárius sem álmodta és a földművelő Magyarországnak meglelt az az elégtétele, hogy Európában a legmagasabb gabonaárak voltak. Dacára annak, hogy a szántás-vetés, ugyisint az aratás még béke idején fejeződött be, a magas gabonaárakat mégis a háborúval indokolták.

Az 1914. évi rozs- és búzatermés 40 millió métermázsa volt, mely a háború révén bőséges nyereséget hozott az agráriusoknak. A háború kezdetétől, amikor még az egész termés az agráriusok kezén volt, 1915. évig a gabona ára métermázsaankint 15 korona al emelkedett, ami a rendes nyereségen felül 600 millió hadi nyereséget juttatott nekik.

Közben megjelent a magyar kormány rendelete, melynek értelmében a búzalisztet 50% kukorica- vagy árpalisztel kellett keverni. Ez a két utóbbi tennény árának is halatlan emelkedését eredményezte. A kukorica métermázsa, — amelynek Magyarországon rendszeren 10—14 korona volt az ára, — most 24—26 koronára szokott, majd mikor a meglevő tengerinek a rekvirálását rendelte el, 30 koronában állapította meg annak métermázsaankinti maximális árát. A kukorica, amelyből Magyarországon azelőtt sohasem csináltak kenyeret, az agráriusnak ismét óriási nyereséget hozott, mert nemcsak az 1914. évi termésről van szó, hanem az előző évek hatalmas készleteiről is, mivel a legtöbb nagybirtokos kukoricáját csak egy-két év múltán dobja piacra. Börzekörökben csupán csak a kukoricán való nyereséget negyed milliárd koronára becsülik. A közvélemény előtt a lisztkeverési és a tengerit rekviráló rendeletet azzal indokolták, hogy azt a buza s rozs elégtelensége, valamint a lekosságnak az éhínség ellen való biztosítása teszi szükségessé. Alig került azonban az agráriusok tengerikészlete az állam kezére, megkezdődött a sajtóhadjárat a tengerivel való lisztkeverés ellen és a kormány mihamar felfüggesztette előbbi rendeletét azzal az indokolással, hogy tekintettel a közeli és kedvezőnek ígérkező termésre, az országnak van elegendő rozs és

buzája. Mialatt az agráriusok nagy nyereségeik folytán csak úgy usztak a pénzbőségben, ezalatt a fogyasztó lakosság az új termésbe vetette bizalmát, amelyet a becslések fölötte kedvezőnek tüntettek fel. Ebben a reményben azonban a közönség még aratás előtt megcsalatozott. A magyar kormány ismét kiadott egy rendeletet, mely lefoglalta az 1915-ös termést és megszabta a kenyérgabona eladásának a föltételeit.

Alig jelent meg ez a rendelet, az Országos Magyar Gazdasági Egyesület felszólította a kormányt, hogy maximálja a gabona árát és pedig állapítsa meg az eddigi maximális árakat.

Ezt a kormány a gazdák kívánságának megfelelően meg is tette. Így tehát az új termés ára a régi termés maximális árában van megállapítva, mely ár augusztustól fogva tíz naponként egy koronával esik, míg eléri a 37 koronát. Micsoda óriási nyereséget jelent ez az agráriusoknak, már most megállapítható az új aratás eredményeinek hivatalos becsléséből. A hálás magyar föld a Kárpátokban kiontott vérért aranybuzát ad cserébe és hálásabb, mint az elmúlt esztendőben. Valóban Magyarország agráriusai meg lehetnek elégedve, mert az idei termés csaknem 50 százalékkal nagyobb, mint az előző évi és ennek megfelelő az agráriusok nyeresége is.

Magyar városok diszküldöttsége a királynál.

— Szeged törvényhatósága is részt vesz a küldöttségben. —

(Saját tudósítónktól.) Az alábbi átirat érkezett Szegedre Bárczy Istvántól, Budapest polgármesterétől:

Kedves barátaink és atyánkfiai!

Budapest székesfőváros törvényhatóságának mai közgyűlésén egyértelmű lelkesedéssel hozott határozatunk értelmében felkérünk Benneteket, hogy az ország összes törvényhatóságai-val együttesen öröklött hűséggel és a mi ivadékainkban meggyarapodott hódolattal diszküldöttségben üdvözljük nemzetünk történelmének e nagy napjaiban Ő Felségét, a mi urunkat és királyunkat, aki legközelebb születésének nyolcvanötödik évfordulóját fogja alattvalói ki nem apadó szeretetétől körülsugározva betölteni.

Bizonyosak vagyunk benne, hogy határozatunkat, ugyanazon lélek sugallotta, mely egyformán eltölt minden magyar keblet, s mikor határozatunk szerint atyafiságos felhívásunkkal Hozzatok fordulunk, azt Nálátok ugyanazon érzés fogadja, mint amelyből minálunk kiindult.

Nem kell ezek után bővebb okát sem adnunk — csak azt az egyet állítsuk mégis magunk elé, hogy a világtörténelmi próba, melynek a mi hazánkat alája vetették, páratlan áldozatainkkal felérő világtörténelmi elégtételt teremt számunkra s ebben nem legkisebb s biztosan kiküzdött jövőnknek egyik erős biztosítéka, hogy soha a nemzet és királya ennyire egy nem volt céljaiban és érzéseiben, mint ma.

A hadiállapot nem sok alkalmat ad egy-egy nagy jelenségének külön megmutatására. Hajlott kora s felelősséges munkája nehezé teszi, hogy szeretett uralkodónk maga jöjjön körünkbe. Hódoló szeretetünknek nem messze az út, hogy mi seregeljünk trónja köré.

Szeretett atyánkfiai! Tartsuk ébren a magyar törvényhatóságok régi hagyományát, nemzeti erőnk és megtörhetetlenségünk jelképe gyanánt mutassuk barát és ellenség előtt a képet, amint a magyar szent korona ragyogása alatt a király körül az egész nemzet egy szívbéli s erőbeli egységben áll.

Atyafiságos szeretettel köszöntünk Benneteket.

Kelt Budapesten, a székesfőváros törvényhatósági bizottságának 1915. évi július hó 21-én tartott rendes közgyűléséből.

Bárczy, polgármester.

Bárczy István, a székesfőváros polgármestere egyuttal levélben értesítette a törvényhatóságot, hogy a küldöttséget Ő Felsége valószínűleg augusztus végén vagy szeptember elején fogadja. Minden törvényhatóság lehetőleg 4—5 taggal lesz képviselve a küldöttségben; a küldöttség tagjai magyar diszruhában fognak Őfelsége előtt megjelenni.

A tanács a városi közgyűlés elé fogja terjeszteni Budapest átiratát és egyuttal indítványt tesz Szeged városának a küldöttségben való részvétele tekintetében.

A szegedi honvédhadbíróság letartóztatott egy verseci kórházi élelmezőt.

(Saját tudósítónktól.) Szenzációs érdekes-gü kórházelelmezési panama ügyében fejezte be dr. Szentgyörgyi Elemér honvédszázados hadbíró és dr. Zsivkovics szegedi honvédugyész a vizsgálatot. A vizsgálatnak — mint annak idején a nagyváradi Strasser és egyéb, azóta elkövetett panamáknak — a tettesek letartóztatása lett az eredménye.

Szentgyörgyit és Zsivkovicsot a verseci határrendőrség kérelmére küldte ki a szegedi honvédhadbíróság Versecé, amely panamái révén ma már országos hírességre tett szert. A verseci határrendőrség ugyanis a még emlékeztető katonaszabadtási ügyben folytatott vizsgálat közben a már letartóztatott Bologh Zsigmond orvostól egy arany cigarettatárcát talált. Megkérdezték az orvost az ajándékozól felől, mire az kijelentette, hogy az aranytárcát Kohn Dávidtól, a verseci katonai kórházak élelmezőjétől kapta.

A határrendőrség emberei eleintén meglepődtek ezen a kijelentésen, annál is inkább, mert hiszen Kohn Dávid tényleg alkalmatlan katonai szolgálatra s nem is volt besorozva. Így tehát nem lett volna oka ezért ajándékot adni az orvosnak. Végére jártak tehát ennek a dolognak és kinyomozták, hogy Kohn Dávid, mint a kórházak élelmezési vállalkozója, óriási visszaéléseket követett el a kórházakban ápoló katonák terhére. Kitént az is, hogy egyes kórházi alkalmazottak között ékszereket és pénzt osztogattak ajándékképpen, hogy azok vele szemben elnézőbbek legyenek.

A vizsgálat hamarosan kiderítette, hogy Kohn hogyan követte el visszaéléseit. A kórházakban ápoló sebesült és beteg katonáknak a megszabott ételadagoknál nemcsak kisebb adagokat adott, hanem az előírt minőséget sem tartotta be. A határrendőrség emberei kihallgatták az öt kórházban elhelyezett katonákat és ezektől igen szomorú dolgokat tudtak meg. A katonák néha egy teljes hétig sem kaptak húst, ha pedig kaptak, az kevés és ehetetlen volt. Olykor egyenesen olyan húst találtak, melynek Kohn, amely bűdös volt és a vele együtt feladott főzeléket is ehetetlenné tette. Olyan katonák, akiknek az előírt háromféle diétából a legjobbat kellett volna kapniok: rendszeren a leghíványabbat kapták. Kávét Kohn csak nagyon ritkán adott a katonáknak, mert ezzel sok liter tej árát takarította meg. Ehelyett azonban állandóan teával táplálta őket, amely a katonák szerint azonban nem volt egyéb meleg és izetlen viznél. A kenyeret és a tésztát dohos és romlott lisztből készítette Kohn.

Ezekkel a manipulációkkal Kohnnak, aki néhány évvel ezelőtt még szegény pincér, majd később kávéháztulajdonos és még később, a háború kezdetén kórházi szállító lett, igen sok pénzt sikerült félveraknia. A vizsgálat folyamán annyi terhelő adat merült fel ellene, hogy a határrendőrség Szentgyörgyi Elemér honvédszázados hadbíró és Zsivkovics szegedi honvédugyész rendelkezéseire letartóztatta. Minthogy kihallgatásakor bebizonyosodott, hogy az üzelmekben felesége is részes, négy nappal később Kohn Dávidnét is letartóztatták. Lakásukon házkutatást tartottak s akkor kitént, hogy a mióta a kórházakat élelmezték, tanyát, földet,

Pollák Testvérek

férfi és női divatcikkek
legnagyobb raktára. —

Legmegbízhatóbb cég.
Legolcsóbb beszerzési forrás.

Csekonics-u. 6. Széchenyi-tér 17.
Telefon 854. Telefon 855.